ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (druhá komora)
z 23. septembra 2004 *

Vo veci C-150/03 P,

ktorej predmetom je odvolanie podľa článku 56 Štatútu Súdneho dvora,

podané 31. marca 2003,

Chantal Hectors, bytom v Mont-sur-Rolle (Švajčiarsko), v zastúpení: G. Vandersanden a L. Levi, advokáti, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

žalobkyňa,

ďalší účastník konania:

Európsky parlament, v zastúpení: H. von Hertzen a J. F. de Wachter, splnomocnení zástupcovia, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

žalovaný v prvostupňovom konaní,

* Jazyk konania: francúzština.

SÚDNY DVOR (druhá komora),

v zložení: predseda druhej komory C. W. A. Timmermans, sudcovia C. Gulmann, J.-P. Puissochet (spravodajca), J. N. Cunha Rodrigues a N. Colneric,

generálny advokát: D. Ruiz-Jarabo Colomer,
tajomník: M. Múgica Arzamendi, hlavná referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 11. februára 2004,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili účastníci konania,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 11. marca 2004,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Vo svojom odvolaní pani Hectors navrhuje zrušenie rozsudku Súdu prvého stupňa Európskych spoločenstiev z 23. januára 2003, Chantal Hectors/Parlament (T-181/01, Zb. VS s. I-A-19 a II-103, ďalej len „napadnutý rozsudok"), ktorým tento súd zamietol jej žalobu smerujúcu jednak k tomu, aby boli zrušené rozhodnutia orgánu povereného uzatvárať pracovné zmluvy (ďalej len „OPZ")

o menovaní pána B. na miesto referenta holandského jazyka pre skupinu európskej ľudovej strany (kresťanskí demokrati) a európski demokrati Európskeho parlamentu (ďalej len „skupina EĽS-ED") a zamietajúce kandidatúru žalobkyne na toto miesto, ako aj rozhodnutie zamietajúce sťažnosť, ktorú podala (ďalej len „sporné rozhodnutia"), a jednak k zaviazaniu Parlamentu, aby jej zaplatil náhradu škody.

Právny rámec

2 Na základe článku 2 Podmienok zamestnávania ostatných zamestnancov Európskych spoločenstiev (ďalej len „PZOZ"):

„Za dočasných zamestnancov v zmysle týchto podmienok sa pokladajú:

...

c) iní zamestnanci, ktorí nie sú úradníkmi spoločenstiev, ktorí boli prijatí, aby pomáhali osobe, ktorá zastáva funkciu ustanovenú v zmluvách o založení spoločenstiev alebo v Zmluve o vytvorení spoločnej Rady a spoločnej Komisie Európskych spoločenstiev, alebo zvolenému predsedovi jedného z orgánov alebo inštitúcií spoločenstiev alebo zvolenému predsedajúcemu politických skupín v Európskom parlamente,

...".

3 Článok 11 PZOZ najmä stanovuje, že články 11 až 26 služobného poriadku týkajúce sa práv a povinnosti úradníkov Európskych spoločenstiev (ďalej len „služobný poriadok") sa primerane uplatnia na dočasných zamestnancov a že individuálne rozhodnutia, ktoré sa ich týkajú, sa uverejnia spôsobom stanoveným v článku 25 ods. 2 služobného poriadku.

4 Interná právna úprava, ktorá sa týka zamestnávania úradníkov a ďalších zamestnancov a prechodu z kategórie alebo služby, prijatá úradom Parlamentu 15. mája 1989 (ďalej len „právna úprava z 15. marca 1989"), upravuje predovšetkým:

„Oddiel L II. Dočasní zamestnanci"

...

Článok 8

Dočasní zamestnanci prijatí do pracovného pomeru pre politickú skupinu sú zamestnávaní na základe návrhov „výboru *ad hoc*" ustanoveného orgánom povereným uzatvárať pracovné zmluvy a zahŕňajúceho jedného člena určeného Výborom zamestnancov.

Článok 9

Oznamy o voľnom mieste v rámci politickej skupiny sa zverejňujú v danej inštitúcii a mimo nej. Po oboznámení sa s kandidatúrami a na základe kritérií, ktoré definujú

pracovné miesto a sú stanovené zainteresovanou politickou skupinou s ohľadom na ustanovenia právnej úpravy, výbor *ad hoc* zostaví zoznam kandidátov, ktorí zodpovedajú podmienkam administratívnej úrovne stanovenej v ozname o voľnom mieste. Tento zoznam je odovzdaný orgánu poverenému uzatvárať pracovné zmluvy."

5 Podľa bodov 5 a 6 dokumentu generálneho tajomníka skupiny EĽS-ED z februára 2000 nazvaného „mechanizmy zamestnávania pracovníkov" (ďalej len „dokument o mechanizme zamestnávania do EĽS-ED"):

„5. Za riadenie mechanizmu zamestnávania je zodpovedná komisia zložená z predsedu, ktorým je obvykle vedúci príslušného odboru, najmenej z dvoch ďalších členov sekretariátu politickej skupiny, ktorí majú rovnakú alebo vyššiu platovú triedu, ako je platová trieda uchádzača, ktorý bude menovaný, jeden zástupca Výboru zamestnancov skupiny a jeden zástupca Výboru zamestnancov Parlamentu. Predseda komisie je zodpovedný za dodržiavanie mechanizmov opísaných v prílohách. Komisia musí stanoviť v súlade s prílohami písomné a ústne testy, mieru úspešnosti, uviesť počet kandidátov, ktorí budú na zozname [úspešných], ako aj dobu platnosti tohto zoznamu.

6. V prípade, že prebehlo riadne a úplné výberové konanie, komisia odovzdá predsedníctvu skupiny zoznam kandidátov, ktorí v ňom uspeli, ako aj počet bodov, ktoré získali. Keď je voľné iba jedno [miesto], predsedníctvo vyberie jedného z prvých troch kandidátov na zozname. Keď sú voľné dve miesta, predsedníctvo vyberie medzi prvými piatimi kandidátmi." [*neoficiálny preklad*]

Skutkové okolnosti

6 Skutkové okolnosti sú uvedené v bodoch 5 až 16 napadnutého rozsudku takto:

„5. Oznam o voľnom mieste dočasného zamestnanca pre holandský jazyk bol publikovaný skupinou EĽS-ED v abstrakte oznámení o zamestnávaní zamestnancov Parlamentu č. 14/2000, ktorý sa vzťahuje na obdobie od 29. mája do 14. júna 2000.

6. Podľa oznámenia o tomto voľnom mieste:

‚Orgán poverený menovaním skupiny sa rozhodol otvoriť výberové konanie na obsadenie miesta referenta alebo pomocného referenta (M/Ž) holandského jazyka, platová trieda A 8 alebo A 7/A 6 (dočasný zamestnanec).

...

Podstata funkcie:

Kvalifikovaný úradník poverený pod dohľadom svojich hierarchických nadriadených koncepčnými úlohami a vypracovávaním štúdií, ktoré sa týkajú činnosti skupiny EĽS-ED. Tieto úlohy si vyžadujú schopnosť pracovať v tíme.

Kvalifikácia a požadované znalosti:

— Vysokoškolské štúdium ukončené diplomom alebo porovnateľná profesionálna skúsenosť,

— veľmi dobrá znalosť inštitucionálneho systému Európskej únie a jej činností,

— schopnosť vykonávať na základe všeobecných pokynov koncepčné práce, analýzu a syntézu,

— dôkladná znalosť jedného z úradných jazykov Európskej únie a dobrá znalosť ďalšieho z úradných jazykov.

Osobitné kvalifikačné predpoklady:

Z funkčných dôvodov sú požadované:

— dôkladná znalosť holandského jazyka a dobrá znalosť nemeckého a francúzskeho alebo anglického jazyka, znalosť ďalších jazykov Spoločenstva bude tiež braná do úvahy,

— dobrá znalosť inštitucionálnej štruktúry a činností EÚ,

— znalosť a kultúra programových cieľov a aktivít skupiny EĽS-ED a politiky Spoločenstva, kladne budú hodnotené znalosti poľnohospodárskej politiky EÚ a/alebo profesionálna skúsenosť v tomto odvetví,

— preukázaná profesionálna skúsenosť v trvaní dvoch rokov bude podkladom pre zaradenie do platovej triedy A7/A6.'

7 Oznam týkajúci sa tohto pracovného miesta bol taktiež uverejnený vo viacerých novinách vydávaných v holandskom jazyku.

8 Listom z 21. júna 2000 žalobkyňa predložila svoju kandidatúru na sporné miesto a táto bola prijatá.

9 Žalobkyňa sa zúčastnila písomných skúšok 9. októbra 2000, potom ústnych skúšok 19. októbra 2000.

10 Výbor *ad hoc* upravený v článku 8 právnej úpravy z 15. marca 1989 v postavení komisie tak, ako je stanovený v bode 5 dokumentu o mechanizme zamestná-

vania do EĽS-ED (ďalej len ‚komisia'), vydal 19. októbra 2000 správu o obsadení sporného miesta. Táto správa predovšetkým uvádza:

‚Vypracovanie zoznamu úspešných kandidátov:

po ukončení svojej práce sa komisia rozhodla zapísať na zoznam (úspešných) kandidátov nasledujúce mená:

— pani Chantal Hectors (83,50 bodov)

— pani L. (73,50 bodov)

— pán B. (65,25 bodov)

V súlade s ustanoveniami článku 9 [právnej úpravy z 15. marca 1989] všetky rozhodnutia sú ponechané orgánu „skupiny európskej ľudovej strany a európskych demokratov", ktorý je poverený uzatvárať pracovné zmluvy dočasných zamestnancov, aby vybrala kandidáta na dané pracovné miesto.'

11 Dňa 7. novembra 2000 sa každý z troch vybratých kandidátov stretol počas pracovného pohovoru so štyrmi členmi holandskej delegácie skupiny EĽS-ED.

12 Dňa 22. novembra 2000 predseda komisie informoval žalobkyňu, že je na zozname úspešných kandidátov.

13 Keďže nedostala informácie o ďalšom priebehu predmetného výberového konania, žalobkyňa napísala 16. januára 2001 predsedovi komisie.

14 Listom z 31. januára 2001 predseda komisie oznámil žalobkyni, že bol vybraný pán B. V tomto liste sa okrem iného uvádza:

‚Počas písomných a ústnych skúšok 9. a 19. októbra ste získali 83,50 bodov (zo 100 bodov). Z toho dôvodu ste boli na prvom mieste v zozname úspešných kandidátov.

Podľa zvyklostí komisia predložila mená troch najúspešnejších kandidátov predsedníctvu skupiny: predsedníctvo rozhodlo tak, ako je uvedené vyššie.

Citujem, pre poriadok, nasledujúce ustanovenie:

V súlade s ustanoveniami článku 9 [právnej úpravy z 15. marca 1989] všetky rozhodnutia sú ponechané orgánu skupiny európskej ľudovej strany a európskych demokratov, ktorý je poverený uzatvárať pracovné zmluvy dočasných zamestnancov, aby vybrala kandidáta na dané pracovné miesto.'

15 Dňa 11. apríla 2001 žalobkyňa podala sťažnosť proti týmto rozhodnutiam, namietajúc jednak menovanie pána B., jednak zamietnutie svojej kandidatúry. V tejto sťažnosti sa predovšetkým uvádza:

‚Listom z 31. januára 2001 ma predseda [komisie] informoval, že [komisia] ma podľa úspešnosti zaradila na prvé miesto na zoznam úspešných kandidátov výberového konania (s 83,50 bodmi zo 100), ale [skupina] EĽS-ED menovala na voľné miesto pána [B.]. Nebolo uvedené žiadne odôvodnenie tohto rozhodnutia, ani pokiaľ ide o jeho nesúlad so zoznamom podľa úspešnosti.

Podľa môjho názoru ak sa orgán poverený menovaním rozhodne vypísať výberové konanie, aby prijal pracovníka na presne určené miesto, aj keď ide o dočasné miesto, judikatúra Súdu prvého stupňa hovorí, že orgán poverený menovaním je povinný rešpektovať výsledky výberového konania, ako aj [komisiou] vypracovaný zoznam podľa úspešnosti, s výnimkou výnimočných okolností, ktoré by umožnili konať inak.'

16 Listom z 28. mája 2001 predseda skupiny EĽS-ED zamietol túto sťažnosť. Vo svojom liste uvádza:

‚Zobral som do úvahy všetky vaše poznámky a úvahy, napriek tomu sa odvolávam na [článok] 30 služobného poriadku, ktorý uvádza, že pre každé výberové konanie orgán poverený menovaním menuje komisiu. Komisia zostaví zoznam úspešných kandidátov a orgán poverený menovaním má za povinnosť vybrať z tohto zoznamu kandidáta alebo kandidátov, ktorých menuje na voľné miesta. Orgán poverený menovaním [ďalej len „OPM"] nie je teda v žiadnom prípade povinný rešpektovať zoznam úspešných kandidátov v chronologickom poradí.

Treba, aby ste pochopili, že za týchto okolností je vaša sťažnosť neopodstatnená a zamieta sa.'"

Žaloba pred Súdom prvého stupňa a napadnutý rozsudok

7 Návrhom podaným do kancelárie Súdneho dvora 6. augusta 2001 pani Hectors podala žalobu o neplatnosť sporných rozhodnutí.

8 Na podporu svojej žaloby o neplatnosť sa žalobkyňa odvoláva na formálny dôvod vyplývajúci z porušenia povinnosti odôvodnenia, ako aj na štyri vecné dôvody založené po prvé na zjavnom omyle v posúdení a na právnom omyle, na nezohľadnení služobného záujmu a na porušení článku 12 POZ, po druhé na porušení článkov 29 a 30 služobného poriadku, na porušení oznámenia o voľnom mieste a na porušení zásady *patere legem quam ipse fecisti*, po tretie na porušení zásady rovnosti zaobchádzania medzi mužmi a ženami a po štvrté na porušení zásady povinnosti starostlivosti. Okrem toho žalobkyňa uvádza, že tieto nezákonné konania jej spôsobili materiálnu škodu a nemajetkovú ujmu, ktoré odôvodňujú náhradu škody.

9 V napadnutom rozsudku Súd prvého stupňa zamietol podanú žalobu v celom rozsahu potom, čo zamietol ako nedôvodné všetky dôvody predložené žalobkyňou.

10 Pokiaľ ide o prvý dôvod vyplývajúci z porušenia povinnosti odôvodnenia, Súd prvého stupňa zastáva názor, pokiaľ ide o body 35 až 46 napadnutého rozsudku, že rozhodnutie neprijať kandidatúru žalobkyne bolo dostatočne odôvodnené, keďže táto bola informovaná o jednotlivých etapách procesu nominácie, a teda o podmienkach, ktoré určujú zákonnosť tohto procesu. Domnieval sa, že spolu s prvým rozhodnutím rozhodnutie menovať pána B., ktoré nevyžadovalo žiadne osobitné odôvodnenie je dostatočne odôvodnené.

11 Aby dospel k tomuto záveru, Súd prvého stupňa najprv pripomenul, pokiaľ ide o body 36 a 37 napadnutého rozsudku, že v prípade rozhodnutí, ktoré zahŕňajú výber spomedzi viacerých kandidátov, OPZ má povinnosť uviesť odôvodnenie prinajmenšom v štádiu zamietnutia sťažnosti podanej odmietnutým kandidátom (rozsudky Súdu prvého stupňa z 3. marca 1993, Vela Palacios/ESV, T-25/92, Zb. s. II-201, bod 22, a z 26. januára 1995, Pierrat/Súdny dvor, T-60/94, Zb. VS s. I-A-23 a II-77) a že rozsah tejto povinnosti odôvodnenia má byť posudzovaný v závislosti od konkrétnych okolností každého prípadu.

12 Potom bolo poukázané na jednej strane na to, že na základe bodu 6 dokumentu o mechanizme zamestnávania do EĽS-ED, ak je len jedno voľné miesto, predsedníctvo skupiny ako OPZ si vyberie jedného z troch prvých kandidátov zapísaných na zozname úspešných kandidátov zostaveného komisiou, ktorá je poverená predložiť návrhy. Na druhej strane sa domnieval, že prijatie dočasného zamestnanca politickej skupiny Parlamentu opierajúce sa o článok 2 písm. c) POZ predovšetkým predpokladá vzájomnú dôveru.

13 Súd prvého stupňa z toho vyvodil, pokiaľ ide o body 41 až 45 napadnutého rozsudku, že pokiaľ ide o miesto dočasného zamestnanca politickej skupiny Parlamentu, na obsadenie ktorého predsedníctvo disponuje úplnou slobodou výberu jedného z kandidátov, ktorý je na zozname úspešných kandidátov, odôvodnenie sa môže týkať iba rešpektovania zákonných podmienok, ktorým je podriadená regulárnosť procesu nominácie. Okrem toho podľa Súdu prvého stupňa tieto informácie boli oznámené žalobkyni, najskôr listom predsedu komisie z 31. januára 2001, potom listom predsedu skupiny EĽS-ED z 28. mája 2001, ktorým bola sťažnosť zamietnutá.

14 Čo sa týka druhého dôvodu, Súd prvého stupňa sa domnieval, že pokiaľ ide o body 65 až 78 napadnutého rozsudku, predsedníctvo skupiny EĽS-ED ako OPZ sa nedopustilo zjavného omylu v posúdení tým, že neakceptovalo kandidatúru žalobkyne, ale prijalo kandidatúru pána B., ani, *a fortiori*, neporušilo služobný záujem, ani článok 12 ods. 1 POZ.

15 Pripomenúc, že OPZ má pri prijímaní dočasných zamestnancov oveľa širšiu právomoc hodnotenia ako OPM, ktorý nemá povinnosť rešpektovať presné poradie klasifikácie kandidátov, ktorí sú na zozname úspešných kandidátov, Súd prvého stupňa sa domnieva, že predsedníctvo skupiny malo právo v rámci slobodného výberu kandidáta, ktorého prijme, vziať do úvahy predovšetkým profesionálnu skúsenosť kandidáta, ktorého uznalo za vhodného vykonávať zamestnanie, o ktoré ide.

16 Súd prvého stupňa sa domnieval, že OPZ neprekročilo svoju širokú právomoc posúdenia, keď sa domnievalo, že pán B. má dostatočnú profesionálnu skúsenosť pokiaľ ide o európske otázky, ako aj širšiu profesionálnu skúsenosť v oblasti spoločnej poľnohospodárskej politiky ako žalobkyňa, aj keď táto získala lepšie ohodnotenie počas písomných výberových skúšok.

17 Súd prvého stupňa taktiež zamietol tretí dôvod uvedený žalobkyňou v bodoch 93 až 107 napadnutého rozsudku.

18 Čo sa týka údajného porušenia článkov 29 a 30 služobného poriadku, usudzuje, že mechanizmus zamestnávania dočasných zamestnancov závisí jedine od príslušných ustanovení POZ a od internej vykonávacej právnej úpravy Parlamentu, a nie od pravidiel služobného poriadku, ktoré sa vzťahujú na zamestnávanie úradníkov.

19 Konštatoval, že skutočnosť, že rozhodnutie o zamietnutí sťažnosti, ako aj list predsedu parlamentu predsedovi komisie zo 14. júna 2001 o mechanizme zamestnávania dočasných zamestnancov politickými skupinami sa odvolávajú na článok 30 služobného poriadku a na zamestnávanie dočasných zamestnancov „podľa

mechanizmu, ktorý je analogický pre zamestnávanie úradníkov", neumožňuje určiť, že dotknuté ustanovenia služobného poriadku sú aplikovateľné na dočasných zamestnancov.

20 Čo sa týka priebehu pohovorov medzi členmi holandskej delegácie a kandidátmi, ktorí boli na zozname úspešných kandidátov, ktoré podľa žalobkyne porušujú tak pravidlá služobného poriadku, ako aj internú vykonávaciu právnu úpravu Parlamentu, Súd prvého stupňa sa domnieval, že OPZ disponuje možnosťou organizovať takéto pohovory.

21 Súd prvého stupňa sa domnieval, že táto možnosť, ktorá nie je predpísaná ani ustanoveniami právnej úpravy z 15. marca 1989, ani dokumentom upravujúcim mechanizmus zamestnávania EĽS-ED, vyplýva zo širokej právomoci posúdenia OPZ, pokiaľ ide o výber spôsobov mechanizmu výberového konania a o jeho vedenie. V súlade s požiadavkou vzťahu vzájomnej dôvery, ktorá podmieňuje prijatie dočasného zamestnanca politickou skupinou Parlamentu na základe článku 2 písm. c) POZ, táto možnosť nemôže ostatne porušovať ustanovenia služobného poriadku o zamestnávaní úradníkov, pretože tieto sa neaplikujú na dočasných zamestnancov.

22 Okrem toho, čo sa týka údajného komparatívneho preskúmania kvalifikácie kandidátov predsedníctvom skupiny, Súd prvého stupňa sa domnieval, že vzhľadom na tvrdenia Parlamentu, podľa ktorých OPZ prijal svoje rozhodnutie na základe kompletného spisového materiálu komisie, aktov kandidatúry a odporúčania holandskej delegácie a absencie dôkazov alebo príznakov predložených žalobkyňou na podporu svojho tvrdenia, sa nemožno domnievať, že OPZ sa uspokojil s tým, že schválil návrh vyššie uvedenej delegácie bez toho, že by urobil komparatívne preskúmanie.

23 Nakoniec sa Súd prvého stupňa domnieval, že závisí rovnako od slobodného výberu OPZ, ako určí tak spôsoby mechanizmu výberového konania a jeho vedenia, ako aj prvky uvedené žalobkyňou a vzťahujúce sa na priebeh pohovoru s národnou delegáciou, a to neprítomnosť člena výboru zamestnancov, neurobenie zápisnice alebo zdôvodňujúcej správy na záver diskusie. Nejde teda o podstatné náležitosti, ktoré by mali rozhodujúci vplyv na priebeh zamestnávania.

24 Pokiaľ ide o štvrtý dôvod založený na zásade rovnosti zaobchádzania medzi mužmi a ženami, Súd prvého stupňa sa domnieval, pokiaľ ide o body 117 až 125 napadnutého rozsudku, že žalobkyňa nebola schopná dokázať tvrdenie o priamej alebo nepriamej diskriminácii, a tak neprináleží žalovanej strane dokázať neexistenciu porušenia zásady rovnosti zaobchádzania medzi mužmi a ženami. Jediný prvok uvedený pani Hectors, a to skutočnosť, že v čase rozhodujúcich skutočností bola v šiestom mesiaci tehotenstva, o čom informovala holandskú delegáciu, neumožňuje predpokladať existenciu diskriminácie.

25 Napokon sa Súd prvého stupňa domnieval, že v žiadnom prípade OPZ neporušil zásadu rovnosti medzi mužmi a ženami, pretože sa nedopustil zjavnej chyby v posúdení tým, že prijal kandidatúru pána B.

26 Čo sa týka piateho dôvodu, Súd prvého stupňa sa domnieval, pokiaľ ide o body 131 až 135 napadnutého rozsudku, že OPZ dodržal svoju povinnosť starostlivosti. Pripomenul, že prípadné obmedzenia záväzkov vyplývajúcich z tejto povinnosti nemôžu brániť administratíve prijať opatrenia pre zadelenie úradníkov a zamestnancov, ktoré pokladá za potrebné v služobnom záujme.

27 Súd prvého stupňa sa domnieval, berúc do úvahy veľmi širokú právomoc hodnotenia OPZ pri posudzovaní tohto záujmu v prípade zamestnávania dočasných zamestnancov, že jeho kontrola by sa mala obmedziť na posúdenie, či konal v rámci rozumných medzí a či nezneužil svoju právomoc posúdenia očividne chybným spôsobom. Okrem toho sa Parlament nedopustil zjavnej chyby v posúdení tým, že nemenoval pani Hectors na sporné miesto, nominácia pána B. zodpovedala služobnému záujmu, záujmy žalobkyne nemôžu mať prednosť pred služobným záujmom.

28 Nakoniec Súd prvého stupňa zamietol žiadosť o náhradu škody. Domnieva sa, po preskúmaní návrhov na vyslovenie neplatnosti rozsudku, že žalobkyňa nepreukázala nezákonnosti, ktorých sa mal dopustiť OPZ.

Návrhy účastníkov konania

29 Odvolanie žalobkyne smeruje jednak k tomu, aby bol zrušený napadnutý rozsudok a sporné rozhodnutia, jednak k tomu, aby bol Parlament zaviazaný na zaplatenie náhrady škody a úrokov vo výške 60 554, 70 eur, s výhradou možného zvýšenia, ako aj na zaplatenie trov konania, tak v prvom stupni, ako aj v rámci odvolania.

30 Parlament navrhuje zamietnuť odvolanie.

O odvolaní

31 Na podporu svojho návrhu žalobkyňa uvádza v podstate štyri dôvody opierajúce sa, po prvé, o porušenie zásady rovnosti, právnej bezpečnosti a nezákonnosti mechanizmu výberu, po druhé, o porušenie povinnosti odôvodnenia, po tretie, o neznalosť článku 12 POZ a pojmu služobný záujem, po štvrté, o porušenie zásady rovnosti zaobchádzania medzi mužmi a ženami.

O dôvode založenom na porušení povinnosti odôvodnenia

Tvrdenia účastníkov konania

32 Žalobkyňa vytýka Súdu prvého stupňa nepochopenie zásady odôvodnenia, pretože nepotrestal nedostatok odôvodnenia OPZ. Tento by mal byť povinný odôvodniť svoje rozhodnutie osobitným spôsobom, keď sa odchýli od poradia zoznamu úspešných kandidátov vypracovaného komisiou pre obsadenie miesta dočasného zamestnanca.

33 Podľa žalobkyne táto povinnosť vyplýva z judikatúry, predovšetkým z rozsudku z 9. júla 1987, Hochbaum & Rawes/Komisia, (44/85, 77/85, 294/85 a 295/85, Zb. s. 3259) a z rozsudkov Pierrat/Súdny dvor, už citovaný (body 38 a 39) a z 20. februára 2002, Roman Parra/Komisia (T-117/01, Zb. s. I-A-27 a II-121, bod 31). Táto judikatúra zaväzuje OPZ uviesť osobitné odôvodnenie, ktoré ide nad rámec všeobecného odôvodnenia, alebo odkaz na dodržiavanie pravidiel mechanizmu

výberu. Tak v prípade žalobkyne, ktorá uviedla vo svojej sťažnosti, že bola uvedená na prvom mieste v zozname úspešných kandidátov a že prijatý kandidát mal horšie výsledky ako ona, OPZ mal odôvodniť svoje rozhodnutie.

34 Žalobkyňa sa taktiež domnieva, že nevyhnutnosť vzťahu vzájomnej dôvery medzi dočasným zamestnancom, ktorého prijímajú, a členmi vnútroštátnej politickej skupiny nemá vplyv na povinnosť OPZ uviesť osobitné odôvodnenie.

35 Parlament zdôraznil, že už citované rozsudky Hochbaum & Rawes/Komisia a Pierrat/Súdny dvor ,nie sú náležité, pretože sa týkajú rozdielnych situácií a to, prvý sa týka mechanizmu povýšenia poznamenanej viacerými procesnými chybami, druhý rozhodnutia OPM, ktorým prijali osobu, ktorá nebola uvedená na zozname úspešných kandidátov.

36 Okrem toho v tomto spore interné pravidlá skupiny EĽS-ED výslovne uvádzajú, že OPZ si môže vybrať jedného z prvých troch kandidátov uvedených na zozname úspešných kandidátov, tak, že odôvodnenie prijatého rozhodnutia je založené len na rešpektovaní zákonných podmienok, ktorým je podriadená regulárnosť procesu nominácie, čo napadnutý rozsudok právom uznal.

37 Ostatne je isté, že nedostatočné odôvodnenie v odpovedi sťažnosti by mohlo byť doplnené vysvetleniami podanými v priebehu sporného konania. Okrem toho Parlament oznámil Súdu prvého stupňa, že menovanie pána B. vychádzalo z jeho širšej profesionálnej skúsenosti v oblasti spoločnej poľnohospodárskej politiky.

Posúdenie Súdnym dvorom

38 Na základe článku 11 ods. 3 POZ individuálne rozhodnutia týkajúce sa dočasných zamestnancov sú publikované za podmienok upravených v článku 25 ods. 2 služobného poriadku, ktorý hovorí: „Každé individuálne rozhodnutie prijaté na základe aplikácie tohto služobného poriadku, musí byť oznámené bezodkladne v písomnej forme príslušnému úradníkovi. Každé rozhodnutie, ktoré je predmetom sťažnosti musí byť odôvodnené." [*neoficiálny preklad*]

39 Povinnosť odôvodnenia predpísaná článkom 25 ods. 2 služobného poriadku, a pokiaľ ide o rozhodnutia prijaté následne po podaní sťažnosti, článkom 90 ods. 2 druhým pododsekom tohto služobného poriadku má za cieľ poskytnúť oprávnenej osobe jednak dostatočné informácie pre pochopenie dôvodnosti rozhodnutia a príležitosť podať súdnu žalobu smerujúcu k spochybneniu jeho zákonnosti, jednak umožniť sudcovi vykonávať kontrolu (pozri najmä rozsudok z 26. novembra 1981, Michel/Parlament, 195/80, Zb. s. 2861, bod 22).

40 Ako správne uviedol Súd prvého stupňa v bodoch 36 a 37 napadnutého rozsudku, OPZ, analogicky ako OPM, je povinné rešpektovať povinnosť odôvodnenia prinajmenšom v štádiu zamietnutia sťažnosti podanej odmietnutým kandidátom proti rozhodnutiu zamietajúcemu jeho kandidatúru a/alebo proti rozhodnutiu, ktorým je menovaný iný kandidát (pozri najmä, čo sa týka zamietnutia kandidatúry úradníka, rozsudok z 9. decembra 1993, Parlament/Volger, C-115/92 P, Zb. s. I-6549, bod 22). Rozsah tejto povinnosti treba posudzovať v závislosti na konkrétnych okolnostiach prípadu (rozsudok z 13. decembra 1989, Prelle/Komisia, C-169/88, Zb. s. 4335, bod 9).

41 Pokiaľ ide o napadnutý rozsudok, Súd prvého stupňa sa domnieva, že OPZ sa mohlo uspokojiť s tým, že zameralo odôvodnenie svojho rozhodnutia na rešpektovanie zákonných podmienok, ktorým je podriadená regulárnosť procesu nominácie,

z dôvodu slobodnej voľby jedného z kandidátov uvedených na zozname úspešných kandidátov, ktorý mal k dispozícii. Toto vykonajúc, implicitne aplikoval v danom prípade svoju vlastnú judikatúru vzťahujúcu sa na mechanizmus povýšenia, podľa ktorého, ak sa povýšenie uskutočňuje na základe výberu, stačí, aby odmietnutie sťažnosti bolo odôvodnené odkazom na zákonné podmienky, ktorým služobný poriadok podriaďuje regulárnosť mechanizmu (pozri najmä už citované rozsudky Súdu prvého stupňa Vela Palacois/ESV, bod 22, a Roman Parra/Komisia, bod 27).

42 V tomto prípade, je mechanizmus zamestnávania dočasného zamestnanca v konečnom dôsledku založený na slobode výberu OPZ podľa interných pravidiel skupiny EĽS-ED, ktoré sú uvedené v bode 6 dokumentu, týkajúceho sa mechanizmu zamestnávania EĽS-ED. Nemal by byť v žiadnom prípade porovnávaný, pokiaľ ide o povinnosť odôvodnenia s mechanizmom povýšenia úradníka upraveným v článku 45 služobného poriadku, ktorý prebieha výlučne „na základe výberu".

43 Mechanizmus výberu dočasného zamestnanca, ako ho upravujú pravidlá skupiny EĽS-ED, zahŕňa predbežnú voľbu kandidátov, ktorí sú pozvaní zúčastniť sa písomných a ústnych skúšok, vypracovanie komisiou zoznamu úspešných kandidátov na základe výsledkov testov, potom porovnávacie preskúmanie OPZ aktov kandidatúry a zoznamu vypracovaného komisiou.

44 Rozhodnutie OPZ je založené v zásade na komparatívnom hodnotení, ktoré má subjektívny charakter, spočíva však rovnako na objektívnych údajoch, a to na porovnaní aktov kandidatúry s kvalifikačnými požiadavkami uvedenými v ozname o voľnom mieste a vzatí do úvahy výsledkov skúšok zo strany komisie.

45 OPZ tak disponoval názorom komisie na schopnosti a spôsobilosti kandidátov z pohľadu požadovanej kvalifikácie, tento názor je určený na to, aby predstavoval základ pre porovnávanie úspešnosti kandidátov, a je súčasťou prvkov, o ktoré opiera svoje vlastné hodnotenie kandidátov.

46 Okrem toho, v medziach, kde sa OPZ odchýlil od názoru komisie, a vychádzajúc z prioritného poradia založeného na výsledkoch kvalifikačných skúšok oznámených žalobkyni, všeobecné odôvodnenie alebo jednoduchý odkaz na regulárnosť mechanizmu zamestnávania by neumožnili žalobkyni spoznať dôvody tohto vylúčenia.

47 V danom prípade špecifické odôvodnenie v rámci odpovede na sťažnosť žalobkyne bolo o to potrebnejšie, že táto sa zúčastnila na individuálnom pohovore, ktorý nebol pôvodne plánovaný, že nedostala žiadnu informáciu na záver mechanizmu zamestnávania, skôr než si ich sama vyžiadala, a že vo svojej sťažnosti z 11. apríla 2001 sa výslovne odvolala na obsah zoznamu úspešných kandidátov a na poradie zostavené podľa úspešnosti.

48 Okrem toho zo skutkovej podstaty konštatovanej Súdom prvého stupňa vyplýva, že jednak odpoveď predsedu komisie z 31. januára 2001 na list žalobkyne zo 16. januára 2001 sa obmedzila na jej oboznámenie s mechanizmom, ktorý sledoval OPZ, aby urobil výber. Jednak list z 28. mája 2001 sa obmedzil na to, že uvádzal jednotlivé etapy tohto menovania.

49 Počas sporného procesu tak žalobkyňa neobdržala žiadnu osobitnú informáciu týkajúcu sa jej prípadu, ale len všeobecné úvahy o priebehu tohto mechanizmu.

50 Keďže úplná absencia odôvodnenia pred predložením žaloby nemôže byť krytá vysvetleniami podanými OPZ sudcovi, analogicky OPM (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 7. februára 1990, Culin/Komisia, C-343/87, Zb. s. I-225, bod 15), je potrebné konštatovať, že OPZ si nesplnil svoju povinnosť odôvodnenia.

51 V dôsledku toho, domnievajúc sa, pokiaľ ide o bod 41 napadnutého rozsudku, že odôvodnenie rozhodnutia neprijať kandidatúru žalobkyne môže byť založené iba na aplikácii zákonných požiadaviek, a domnievajúc sa následne, pokiaľ ide o bod 46 tohto rozsudku, že uvedené rozhodnutie je dostatočne odôvodnené, Súd prvého stupňa sa dopustil právneho omylu. Napadnutý rozsudok tak treba zrušiť z týchto dôvodov bez toho, aby bolo potrebné skúmať ďalšie dôvody uvedené žalobkyňou.

O veci samej

52 V súlade s článkom 61 Štatútu Súdneho dvora, keďže vec je v štádiu súdneho rozhodovania, treba v podstate rozhodnúť o návrhoch žalobkyne usilujúcej sa o zrušenie sporných rozhodnutí a o odsúdenie Parlamentu na náhradu škody.

O návrhu na zrušenie sporných rozhodnutí

53 So zreteľom na vyššie uvedené úvahy treba konštatovať, že OPZ porušil povinnosť podať odôvodnenie, ktorá mu náleží, keďže jeho odpoveď na sťažnosť žalobkyne neobsahovala žiadne odôvodnenie.

54 Z toho vyplýva, že dôvod žalobkyne poukazujúci na nesplnenie povinnosti odôvodnenia treba prijať. Rozhodnutie zamietajúce sťažnosť žalobkyne má byť preto zrušené a následne aj ďalšie sporné rozhodnutia bez toho, že by bolo potrebné skúmať ďalšie dôvody.

O návrhoch na náhradu škody

Tvrdenia účastníkov konania

55 Žalobkyňa sa odvoláva na to, že utrpela materiálnu škodu a nemajetkovú ujmu z dôvodov uvedených nezákonností, ktoré predstavujú chyby vyžadujúce náhradu škody. Materiálna škoda spočíva v tom, že jej bol odmietnutý prístup do verejnej služby, zatiaľ čo OPZ mal menovať ju. Tak stratila nárok na všetky práva a povinnosti, ktoré sú spojené s kariérou v európskej verejnej službe. Uznávajúc, že skutočnosť, že je uvedená na zozname úspešných kandidátov, neprináša automaticky menovanie, tvrdí ešte, že vzhľadom na jej osobnú situáciu nemohla nebyť menovaná.

56 Pokiaľ ide o nemajetkovú ujmu, táto vyplýva podľa žalobkyne z úplnej absencie transparentnosti procesu menovania. Zatiaľ čo Parlament odmietol oznámiť rozhodnutia prijaté v rámci zamestnávania a odôvodniť zamietnutie kandidatúry, OPZ neodpovedalo na sťažnosť, čím ju donútilo podať žalobu na Súd prvého stupňa.

57 K dátumu podania svojej repliky na Súd prvého stupňa, t. j. k 10. decembru 2001, žalobkyňa udáva materiálnu škodu, zodpovedajúcu mzde, ktorú by bola dostávala, keby bola vybratá, a to 5 055,47 eur (mesačný plat) x 10 (pán B. bol prijatý od februára 2001), ku ktorej treba prirátať mesačnú splátku. Z dôvodu náhrady nemajetkovej ujmy žiada 10 000 eur.

58 Parlament zastáva názor, že žalobkyňa nemá právo na odškodnenie. OPZ sa nedopustil žiadneho omylu a dostatočne odôvodnil sporné rozhodnutie, pričom odôvodnenie doplnil v priebehu procesu pred Súdom prvého stupňa.

59 Subsidiárne sa Parlament odvoláva na judikatúru Súdu prvého stupňa, podľa ktorej zrušenie predmetného rozhodnutia predstavuje primeranú náhradu škody (rozsudky Súdu prvého stupňa z 21. marca 1996, Otten/Komisia, T-376/94, Zb. VS s. I-A-129 a II-401, bod 55, a z 5. decembra 2000, Campogrande/Komisia, T-136/98, Zb. VS s. I-A-1225, bod 68).

60 Parlament zastáva tiež názor, že žalobkyňa vyčíslila materiálnu škodu iba vo svojej replike, čo je v rozpore s článkom 44 ods. 1 Rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa, zatiaľ čo to mohla urobiť pri podaní žaloby a že neuvádza osobitné dôvody na ospravedlnenie tohto opomenutia. V tomto ohľade sa odvoláva na rozsudok z 20. septembra 1990, Hanning/Parlament, T-37/89, Zb. s. II-463, bod 82).

Posúdenie Súdnym dvorom

61 Na jednej strane, pokiaľ ide o nemajetkovú ujmu vyplývajúcu z nedostatku odôvodnenia sporných rozhodnutí, treba povedať, že zrušenie týchto rozhodnutí predstavuje samo osebe dostatočnú náhradu škody, ktorú žalobkyňa utrpela v tomto prípade. Žiadosť o odškodnenie ako takú treba zamietnuť (pozri v tomto zmysle rozsudok Hochbaum & Rawes/Komisia, už citovaný, bod 22).

62 Na strane druhej, čo sa týka uvedenej materiálnej škody, treba povedať, že žalobkyňa vo svojej žalobe neupresnila rozsah škody, ktorý údajne utrpela, ale iba vo svojej replike. Následne tak nekonala v súlade s požiadavkami článku 44 ods. 1 Rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa. Súdny dvor uznal, že v istých

osobitných prípadoch, najmä keď je ťažké vyčísliť uvedenú škodu, nie je nevyhnutné upresniť v žalobe jej presný rozsah, ani vyčísliť výšku požadovanej náhrady škody (pozri najmä rozsudky zo 14. mája 1975, CNTA/Komisia, 74/74, Zb. s. 533, a z 28. marca 1979, Granaria/Rada a Komisia, 90/78, Zb. s. 1081, 1090). V tomto spore však žalobkyňa nepreukázala ani neuviedla existenciu osobitných okolností, ktoré by odôvodnili opomenutie vyčísliť v žalobe túto škodu. Teda žiadosť o náhradu materiálnej škody je neprípustná a treba ju zamietnuť.

63 Z vyššie uvedeného vyplýva, že žiadosť o náhradu škody nemôže byť prijatá.

O trovách

64 Podľa článku 122 ods. 1 rokovacieho poriadku ak odvolanie je dôvodné a Súdny dvor sám rozhodne s konečnou platnosťou vo veci samej, potom rozhodne aj o trovách konania. Podľa článku 69 ods. 2 rokovacieho poriadku uplatniteľného na konanie o odvolaní na základe článku 118, účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže žalobkyňa navrhla zaviazať Parlament na náhradu trov konania a tento nemal úspech v podstatnej časti svojich návrhov, s výnimkou návrhov na zamietnutie návrhu na náhradu škody, je opodstatnené zaviazať ho, aby znášal svoje vlastné trovy konania a nahradil všetky trovy konania, ktoré vznikli pani Hectors pred Súdnym dvorom a polovicu trov konania, ktoré vznikli žalobkyni pred Súdom prvého stupňa.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (druhá komora) rozhodol a vyhlásil:

1) **Rozsudok Súdu prvého stupňa Európskych spoločenstiev z 23. januára 2003, Hectors/Parlament (T-181/01), sa zrušuje.**

2) **Rozhodnutia orgánu povereného uzatváraním pracovných zmlúv týkajúce sa menovania pána B. na miesto referenta holandského jazyka pre skupinu európskej ľudovej strany (kresťanskí demokrati) a európski demokrati Európskeho parlamentu a zamietajúce kandidatúru pani Hectors na toto miesto, ako aj rozhodnutie týkajúce sa zamietnutia jej sťažnosti, sa taktiež zrušujú.**

3) **V zostávajúcej časti sa odvolanie zamieta.**

4) **Európsky parlament je povinný nahradiť trovy konania o odvolaní a v konaní pred Súdom prvého stupňa Európskych spoločenstiev znáša svoje vlastné trovy konania a je povinný nahradiť aj polovicu trov konania, ktoré vznikli pani Hectors.**

Podpisy